

Considerații privind pădurea îngropată din bazinul Argeșului inferior

Vasile Boroneanț

Între 1985-1989, V. Boroneanț coordona cercetările arheologice de salvare în siturile de pe traseul canalului Dunăre-București care se desfășurau sub egida Muzeului Municipiului București. Cercetările s-au efectuat cu studenții de la facultățile de științe sociale ale Universității din București: istorie, filozofie, drept și au fost subvenționate de la bugetul de stat prin intermediul Direcției Canalului, ca efect al hotărârii de Guvern privind construirea Canalului Dunăre-București. Lucrările s-au desfășurat în mai multe localități din bazinul Argeșului și afluenților săi: Dîmbovița, Colentina, Sabar. În timpul desfășurării campaniei s-a constatat că pe fundul lucrărilor de pe traseul canalului sau în carierele de pietriș și nisip deschise *ad-hoc*, la adâncimi cuprinse între 2,5 și aprox. 15-16 m apăreau copaci antrenați de episoade climatice cu aspect diluvial. Copacii se aflau la diverse adâncimi, unii în mediu anaerob, sub nivelul apei freatice, alții în depunerile de nisipuri și prundișuri. Episodul diluvial cel mai puternic și cel mai important era la bază, unde copacii au fost prinși de diluviu în poziție normală, așa cum stăteau în pădure în stare de vegetație. Potopul de apă și aluviuni i-a deranjat dar au rămas pe loc chiar cu vegetația sub-arbolică și ierboasă, cu elemente de sol și vegetație transportate gravitațional. Asemenea situații au fost întâlnite pe valea Argeșului la Tântava și Domnești unde se exploata pietriș. La Ordoreanu și Cornetu, situația era mai complexă deoarece constatările s-au putut face în condiții în care săpătura se adâncea mai mult pentru implantarea barajului unei mini-hidrocentrale la capătul lacului. Aici, într-un strat de culoare cenușiu-închisă, cu tentă negricioasă, de aspect coluvio-marnos, copacii erau în stare mai avansată de fosilizare și incarbonare având culoarea neagră și zăceau în mediu umed, anacrob, sub nivelul de curgere actuală a râului, în pânza freatică. Mai rar, copacii se aflau și în depunerile de pietriș și nisip.

După o scurtă informare asupra problematicii, cu ajutorul inginerului geolog Răzvan Murgeanu¹ care coordona lucrările în zonă, am strâns o parte din acești copaci, cu rădăcini și ramuri într-o

¹ Mulțumim domnului inginer geolog Răzvan Murgeanu pentru colaborare și sprijin în timpul lucrărilor de pe canal și apoi la deplasările în cariera de la Cornetu.

îngrăditură protejată cu gard de sârmă în apropierea barajului, spre a-i valorifica științific.

Aceeași situație am întâlnit-o în apropierea Bucureștiului, la Glina-Bobești, pe traseul afluentului Dâmbovița. Și aici, cu un utilaj am tras și depozitat copacii într-un spațiu îngrădit, în apropierea stației de decantare a apelor reziduale din București. După stoparea lucrărilor, la căderea regimului comunist din 1989, pădurea îngropată a căzut și ea în uitare. Prin 1998, ea a revenit în atenția noastră și cu ocazia unor deplasări în teren am aflat de la specialiștii germani că lucrările pe traseul Dunăre–București ar putea fi continuate deoarece statele din centrul și nord-estul Europei (Austria, Germania, Cehia, Franța, Țările de Jos) erau interesate de finisarea canalului, în vederea organizării unei artere de transport pe apă mai ieftin care să lege prin intermediul Dunării și Rinului economia Europei. Cu această ocazie am constatat că la Cornetu, pe valea Argeșului, unde se identificase prezența pădurii, s-a organizat o carieră de exploatare a nisipului și prundișului pentru nevoile de construcție a părții de sud a Bucureștiului. S-a luat legătura cu proprietarul și administratorul carierei, domnul Gabriel Sorescu², care ne-a permis și ajutat să ne continuăm activitatea de cercetare.

Pentru valorificarea științifică, muzeistică și de ocrotire a patrimoniului din situl Cornetu s-a alcătuit o echipă de cercetare din care fac parte: prof. dr. N. Țicleanu, specialist în cărbune – de la Facultatea de Geologie a Universității din București, prof. dr. Iustinian Petrescu de la Universitatea din Cluj, specialist în probleme de palinologie, cercetătoare dr. Constanța Boroneanț, secretar științific al Institutului de Meteorologie și Hidrologie din București și arheologul dr. Vasile Boroneanț de la Muzeul Municipiului București. Echipa astfel constituită a inițiat un proiect de cercetare și dorește organizarea unui mic punct muzeal și de conservare a sedimentelor *in situ* din zonă, constituirea unei baze de cercetare a întregii problematice legate de pădurea îngropată, care să îmbrățișeze studii de dendrocronologie și stratigrafia Cuaternarului din Câmpia Română.

Pentru punerea în operă a proiectului s-au făcut mai multe deplasări în teren, întocmindu-se o schiță stratigrafică a profilelor carierei, urmărindu-se problematica în corelare cu stratigrafia din carierele din apropiere. Se dorește ca la Cornetu să fie organizată o

² Mulțumim domnului Gabriel Sorescu, proprietar și manager al carierei Cornetu, care ne-a sprijinit în toate împrejurările și care ne-a promis că ne va ajuta și în viitor pentru desăvârșirea lucrărilor și a organizării Punctului Muzeal.

stație pilot pentru urmărirea problematicei și de asemenea corelarea cu profilele stratigrafice de pe litoralul Mării Negre și de pe râurile interioare din țară. S-au recoltat de asemenea probe din copaci pentru datarea acestora cu ajutorul cărbunelui radioactiv precum și probe pentru analiză granulometrică, pentru datări prin studiu palinologic. S-au secționat de asemenea câțiva copaci din specii diferite pentru obținerea de secțiuni subțiri.

Prezentăm în continuare primele rezultate obținute, dar nu înainte de a face câteva considerații privind situația arheologică a sedimentelor din areal.

Cercetările arheologice, după suspendarea lucrărilor de salvare pe traseul canalului, nu s-au mai continuat. S-au rezumat numai la cele obținute până la primirea proiectului guvernamental de punere în execuție de către IPTANA (Institutul pentru Transporturi Auto, Navale și Aeriene din Ministerul Transporturilor). Muzeul Municipiului București, prin directorul său de atunci, Panait I. Panait, a însărcinat, cu coordonarea lucrărilor pe V. Boroneanț care împreună cu specialiștii de la muzeu au început munca de identificare pe traseu a obiectivelor cunoscute sau a altora necunoscute, de-a lungul râului Argeș și a afluenților săi mai sus menționați. Punerea în operă a proiectului impunea în principal săparea canalului cu ramificațiile sale pe râurile menționate, înălțarea digurilor de protecție a lacului de acumulare, implantarea unor mini-hidrocentrale, efectuarea de poduri, stabilirea locurilor de împrumut pentru extragerea pământului și balastului, necesare la înălțarea barajelor, construcțiilor stabilimentelor industriale ce urmau să se înalțe, construirea spațiilor necesare instituțiilor noilor localități și de administrare a canalului, a căilor rutiere, a unor locuri de agrement etc.

După identificarea obiectivelor care se desfășurau și în sectorul agricol Ilfov, acum județele Ilfov, Giurgiu și Călărași, au început lucrările în ordinea urgenței impuse de lucrările de construcție a canalului, de strămutarea unor localități, cimitire, biserici, școli, case monument, a locuințelor oamenilor din zonă și bineînțeles, de începere a săpăturilor arheologice de salvare premergătoare. Nu insistăm asupra detaliilor de organizare a lucrărilor, menționăm numai câteva din obiectivele cercetate care ne interesează. Pentru efectuarea lor s-a apelat la studenții facultăților menționate care aveau în programă prevăzută practică arheologică. Aceștia, în lunile iunie și octombrie, prin susținere financiară și transport din partea canalului, ajungeau în obiectivele cercetate sub îndrumarea profesorilor arheologi și a cadrelor universitare de la alte discipline. S-a lucrat și cu muncitori zilieri din zonă acoperindu-se

peste 15 obiective începând din neolitic până în contemporaneitate. Evident numărul punctelor vizate era mult mai mare.

Siturile unde au fost identificate dovezi privind existența copacilor prinși în sedimente erau Văcărești, Glina, Bobești, Popești, Popești-Nucet, Domnești, Buda, Cornetu, Mihăilești, Ordoreanu, Poșta-Buturugeni, Drăgănescu, etc.

Între obiectivele cercetate s-au identificat vestigii din neolitic, epoca bronzului, din prima și a doua epocă a fierului, daco-romană, medievală, modernă și contemporană. Pentru încadrarea științifică a materialelor rezultate din săpături s-a apelat la rezultatele din descoperirile mai vechi din acest areal geografic. Cercetări mai aprofundate și analize de laborator nu s-au mai continuat datorită opririi finanțării lucrărilor la canal.

Din capul locului, menționăm că din zona cercetată de pe traseul canalului lipsesc dovezile de locuire din paleolitic, mezolitic și neoliticul vechi. Pentru lămurirea acestei probleme vin cercetările din cariera de la Cornetu. Relieful în acest areal geografic s-a definitivat târziu, după retragerea apelor din partea sudică și estică a fostului lac getic. Din acest spațiu lipsesc, așa cum am constatat, descoperirile privind neoliticul vechi, care în partea centrală și vestică a Câmpiei Române sunt ocupate de cultura Criș-Starcevo cu influențe de tip Karanovo. În această perioadă neolitică, în etapele care au urmat s-au desfășurat culturile Dudești și Boian asupra cărora s-au exercitat și influențe din partea central-vestică a Platformei Balcanice, din partea culturii Vinča-Turdaș, din sud și vest. Este evident, privind pe harta răspândirii acestor perioade și culturi, că fenomenul nu ține de cauze culturale, de ocupare umană ci de cauze climatice care stau în legătură cu transgresiunea și retragerea apelor Lacului Getic spre zona Mării Negre. Oscilațiile de nivel ale mării au făcut să crească și nivelul râurilor din interior, afluenți ai Dunării. Este astfel evident că prezența primelor culturi în zonă, Dudești și apoi Vădastra (în zonă, fosta fază Bolintineanu a culturii Boian, în opinia noastră), urmată de Gumelnița, a fost posibilă numai după retragerea apelor, ultimele episoade ale retragerii fiind Bălțile Ialomiței și Brăilei precum și aspectul deltaic al Dunării la vărsare în Marea Neagră (aspect determinat de pîntenul dur al Munților Măcinului). Este de asemenea relevant în acest sens faptul că fenomenele culturale Criș, Dudești și apoi Vădastra (faza Bolintineanu a culturii Boian, în opinia noastră), nu s-au putut răspândi în partea estică a Câmpiei Române decât pe un aliniament cuprins între Milcovul Inferior și Dunăre. Aceste culturi lipsesc și din Dobrogea ce a avut o vreme un aspect insular. Dacă totuși au

existat situri în aceste areale ele s-au aflat în zonele mai joase, înecate de ape și acoperite apoi cu noi depuneri iar în Dobrogea au putut fi spălate de apele în retragerea transgresiunii zise neolitice. Retragera (regresiunea) gravitațională a apelor din Lacul Getic spre zonele joase este susținută și de schimbarea direcției cursurilor râurilor Jiu, Olt, Argeș, Ialomița, Milcov, Putna care odinioară se vărsau în lac în zona sub-carpatică. Pe măsură scăderii lacului, uscatul ocupa zona, râurile re-orientându-și cursul spre est. Situația este mai ușor observabilă pe cursul râului Ialomița care inițial se vărsa pe actuala Mostiște și apoi se încovoia spre est. Iar pentru drenarea zonei lacului din sud, Mostiștea își găsește albie pe traseul actual. Același fenomen îl suferă și râul Buzău care inițial se deversa în lac și odată cu retragerea acestuia își dirijează cursul spre est ajungând să se verse în Prut, pe traseul estic găsindu-și albia în continuare râul Călmățui.

Orientarea este aceeași, pe teritoriul Dobrogei, a râurilor Telița, Casimcea, Mangalia. Aceasta și din cauza faptului că eroziunea în partea sudică a Platformei Dobrogene s-a efectuat pe un teren mai calcaros, mai moale.

Datele obținute prin analizele de radiocarbon de către Universitatea din Bremen (prin laboratorul din Kiel) sprijină aceste păreri³. Din comunicarea făcută de profesorul dr. P.M. Grootes de la **Leibnitz Labor für Altersbestimmung und Isotopenforschung, Christian-Albrechts-Universität, Kiel** rezultă că probele trimise de noi, prelevate din trunchiul mai multor copaci, au fost analizate și ne oferă date pentru lămurirea problemei. Astfel, proba cea mai de jos, KIA 20350 C5, situată la adâncimea de 7,1 m, a furnizat vârsta de 5507 ± 30 BP, calibrat BC 4344 (vezi Anexa 1). Pentru proba a doua, de la 5,5 m, KIA 20351 C6, avem 3529 ± 26 BP, cal. BC 1880. Proba nr. KIA 20348 C1 și următoarea KIA 20349 C4 au dat 1313 ± 32 BP (cal. BC 686) respectiv 1303 ± 25 BP (cal. BC 688).

Prima observație asupra probelor analizate ne permite să constatăm că în desfășurarea sedimentelor, pornind de la bază la suprafață, există trei episoade diluviale. Cel din bază se află într-un sediment a cărui profunzime nu o cunoaștem deoarece nu am făcut sondaje, este de aspect negricios, marnos, umed, situat în pânza freatică de sub nivelul actual al cursului Argeșului. În el copacii se află în poziție cvasi-normală, cum i-a surprins diluviul. Copacii păstrează rădăcinile, crăcile, arbuștii din jur. Au grosimi diferite între

³ Aducem mulțumirile noastre cele mai călduroase domnului prof. P.M. Grootes și întregii echipe de la Universitățile din Bremen și Kiel pentru efectuarea analizelor de carbon radioactiv.

care unii de aspect uriaș cu un diametru de peste 1,50 m. La Tântava, pădurea îngropată era mai tânără și foarte bine păstrată. A putut fi observată situația datorită faptului că exploatarea nisipului și prundișului s-a făcut într-un ritm alert, sub pază militară, copacii rămânând în poziția inițială. La Cornetu, cariera acum a fost extinsă și se desfășoară de o parte și de alta a râului Argeș pe mai multe hectare. Aceasta ne-a pus în situația de a constata că în momentul diluviului râul nu curgea pe traseul actual, că întreg arealul era împădurit și relieful era de câmpie joasă care ocupa zona în care afluiău râurile Ialomița, Colentina, Sabar, Dâmbovița, după cum probează descoperirile mai sus menționate de la Văcărești, Glina, Bobești. Prundișurile și nisipurile aduse de ape din amonte au schimbat relieful și l-au modificat de fiecare dată când s-au produs diluviile următoare. De altfel, stratificările depunerilor sunt observabile și în profil, fapt justificat prin ravinările și paleo-văile datorate deselor schimbări ale reliefului zonal. Sedimentele depuse de diluvii au înălțat nivelul de curgere al Argeșului și afluenților săi și odată cu el și nivelul pânzei freatice. Din această cauză cercetarea noastră arheologică și observațiile asupra copacilor extrași de excavatoare nu a putut fi făcută decât pe ceea ce este observabil în profiluri acum.

Sedimentul negricios, marnos, este suprapus de seria prundișurilor și nisipurilor în care, la anumite nivele, se aflau copaci sau ramuri de copaci, ca urmare a unui transport venit din amonte, smulși de torenți și depuși în lac. Copacii din sedimentele de prundiș și nisip sunt rari și prezintă urme de rulare: nu sunt întregi și nu păstrează coajă, ca cei din nivelul subiacent. Între sedimente se aflau uneori și intercalări de vălătuci de pământ argilos care înglobau frunziș și plante specifice vegetației ierboase.

Schimbările climatice pe care le pun în evidență sedimentele au adus modificări și în comportamentul uman, provocând mișcări de populație, o scădere a ponderii agriculturii în economia comunităților, intensificarea păstoritului, vânatului și pescuitului. Cercetările arheologice dovedesc că în perioada când pădurea acoperea zona, în lunci, pe terenurile fertile, se putea face agricultură încă din vremea neoliticului vechi. În primul sediment cu nisipuri și prundișuri datările ne situează în epoca bronzului de început. Sedimentele superioare cu nisipuri și prundișuri cu orientări ale fluxului diluvial, ușor diferit, datează din vremea migrației slave.

Când A.C. Banu s-a ocupat de problema transgresiunilor din epoca istorică, stadiul cunoașterii asupra evoluției societății omenești din zonă era în faza de pionierat. În momentul de față, pe baza

acumulărilor de informații datorate cercetărilor arheologice, noi putem formula părerea că în calcolitic, pe baza acestor datări, a putut exista o regresie corespunzător timpului istoric în care s-au desfășurat, în Câmpia Română, culturile Gumelnița, Vinča - în partea sa vestică - iar în Platforma Moldovenească, cultura Ariușd-Cucuteni-Tripolie. Când s-a depus primul sediment cu nisipuri și prundișuri, cu moment de vârf în jurul anilor 1880 BC, a putut avea loc începutul transgresiunii tracice. Procesul trebuie studiat în viitor în legătură cu creșterile și descreșterile nivelului Mării Negre. Oricum, transgresiunile și regresiunile Mării Negre din epoca istorică nu au avut amploarea celei de la formarea Lacului Getic din pleistocen. Aceste observații pot completa tabloul transgresiunilor istorice - formulat de A.C. Banu - și localiza, în timp, momentul când a putut avea loc regresiunea dacică care se prelungește până în sec. I-II d.Chr.

După o perioadă de calm relativ a putut urma transgresiunea valahă care, din punct de vedere istoric, corespunde mișcărilor de populații cunoscute sub denumirea de năvălirea popoarelor barbare. Transgresiunea valahă a putut continua până în secolul XVII. Este cunoscut din documentele istorice că în această perioadă se putea face navigație pe râurile de interior: Olt, Siret, Prut, Nistru, Mureș. Transgresiunea continuă și azi.

Unul din episoadele transgresiunii neolitice este pus în evidență și de datările din sedimentul de la bază, efectuate de Universitățile din Kiel și Bremen. Analizele de polen efectuate de către Iustinian Petrescu de la Universitatea din Cluj confirmă, credem noi, cele afirmate mai sus, ca și analizele granulometrice ale sedimentului și probelor prelevate din copacii respectivi.

Datele analizate de Universitatea din Bremen pot fi completate prin continuarea, și în viitor, a investigării sedimentelor cu mijloace științifice adecvate prin extinderea cercetării, prelevarea de noi probe, foraje de mică adâncime și analize de laborator în țară și în străinătate. Ele trebuie puse în comparație cu datările pe care le deținem pentru culturile Dudești și Vădastra.

Subliniem că noi avem opinia că faza Bolintineanu a culturii Boian este un aspect al culturii Vădastra, al cărei areal se întindea, la acea dată, până în apropierea limitei de extensie a Bălții Ialomitei și Brăilei, în retragere spre Dunăre. Iar transmiterea tehnicilor de modelare și ornamentare a ceramicii în areal s-a făcut cu mijloace locale, pe baza tradițiilor culturale preluate din cultura Dudești, ea însăși influențată de culturile Vinča din vest, cultura ceramicii lineare venite din nord și cea Bugo-Nistoreană din est. Un aport semnificativ

în lămurirea acestor probleme l-au adus cercetările lui Corneliu N. Mateescu și, mai recent, cele ale lui Marin Nica. Cât privește datarea descoperirilor privind faza Bolintineanu a culturii Boian (Vădastra, în opinia noastră) aceasta este făcută de E. Comșa, fără însă a beneficia de datări de radiocarbon, numai pe baza analogiilor culturale cu Vinča, ceramica liniară și Hamangia, în jurul 3800 a.Chr. Datările pentru Dudești-Vinča de la Cârcea Viaduct sunt paralelizate cu Vinča C, după analizele lui R. Glaser, situându-se cronologic la nivelul anilor 4940-4700 cal. BC. De acestea s-a folosit și Cornelia Magda Mantu. Prea multe discuții nu se pot face deoarece datările cu radiocarbon sunt puține.

Singurele din arealul estic al culturii Vădastra-Boian sunt cele de la Cornetu, dar acestea nu provin dintr-un strat de cultură ci din stratul cel mai de jos, de la 7,10 m adâncime. Ele au furnizat data de 5507 ± 30 BP (cal. BC vezi și Anexa 1). Ținând seama de datările făcute de E. Comșa, la cca. 3800, și aplicându-i corecția de calibrare, rezultă o datare de 4900, apropiată de cea a lui Glaser pentru Oltenia. Aceasta lasă loc presupunerii că marele diluviu de la Cornetu s-a produs în timpul istoric când în acest areal geografic cultura Vădastra (Boian) era în plină desfășurare. Așa se poate explica faptul că la Chitila Fermă, lângă București, din cauza umidității subsolului, locuințele erau construite la suprafață iar vatra de pământ era făcută dintr-un pământ mâlos.

Următorul episod diluvial de la Cornetu a avut loc, după datările făcute, la cca. 3529 ± 26 BP (1880 cal. BC). Aceste date ne indică faptul că episodul diluvial a avut loc în epoca bronzului, pe durata culturii Tei, pe care datările bazate pe probele prelevate din alte situri arheologice o situează între 2000 și 1500 BC. În discuția noastră suntem favorizați poate de datările C^{14} de la Popești-Nucet, unde s-au prelevat probe din lemnul carbonizat provenit din fortificațiile de pământ consolidate cu bârne din locuirea Tei III-IV. Situl de la Popești se află pe o terasă erodată la aprox. 1 km în aval de Cornetu. În luncă, în săpătura canalelor care treceau prin fața sa, erau de asemenea copaci din seria sedimentelor de la Cornetu. Datările pe cărbunii proveniți din bârnele fortificației incendiate de la Popești sunt mai noi decât cele de la Cornetu, respectiv 1490 față de 1800, distanța în timp fiind de 390-400 de ani. Aceasta înseamnă că diluviul a avut loc la începutul evoluției culturale Tei, eventual Tei I-II sau anterior acestei faze. În optica noastră, se încadrează în transgresiunea tracică, în plin climat sub-boreal cu umiditate mai mare decât în climatul sub-atlantic din timpul neoliticului.

Episodul următor, după datările făcute în laboratorul din Bremen pe probe din sedimente de la 3,4-2 m, ne oferă următoarea dată: KIA 20348 C1: 1313 ± 32 (686 cal. BC, vezi Anexa 1).

Data medie stabilită de 686 A coincide cronologic cu perioada în care, în zonă, migrează triburile slave. În acești ani, istoricul bizantin Teophanes spune că, din cauza condițiilor de teren nefavorabile, Constantin a II-lea, bolnav fiind, a trebuit să întrerupă campania militară întreprinsă la gurile Dunării împotriva lui Asparuh, conducătorul bulgarilor. Existând izvoare scrise cu referire la așezarea slavilor în zonă (Procopius - *De bello Gothico* și *De Aedificiis*) nu este cazul să stăruim în ceea ce privește prezența slavilor în această vreme în zonă. Din punct de vedere al variației oceanului planetar și al nivelului rocilor din interiorul continentului, după părerea noastră, acest ultim diluviu ar putea aparține transgresiunii valahe din perioada de început.

p. 2879

Bibliografie selectivă

- *** Academia Română, *Istoria României*, vol. I, București, 1960.
- *** CAB, IV, 1992, p. 147-371.
- A.C. Banu Donées sur une transgression marine d'âge historique dans le bassin de la Mer Noire et du Bas-Danube, **RRGGG**, 8, 1964, p. 75-76.
Date asupra unei transgresiuni de vârstă istorică în bazinul Mării Negre și al Dunării inferioare, **Hidrologia**, 1964, V, p. 234-236.
- N. Bănescu *Bizanțul și romanitatea la Dunărea de Jos*, Academia Română. Discursuri de Recepție, LXXII, București, 1938.
- Al. Bolomey,
D. Nicolăescu-Plopșor,
W. Wolski Considerații geomorfologice, hidrologice privind evoluția cronologică a fortificațiilor naturale din Câmpia Română în Hallstatt și Latène, **SA**, 1, 1971, 8, p. 3-12.
- E. Comșa *Istoria comunităților culturii Boian*, București, 1974.
Rezultatele sondajelor de la Dudești și unele probleme ale neoliticului de la sud de Carpați, **SCIV**, VI, 1956, 1-2, p. 41-52.
Données sur la civilisation Dudești, **PZ**, 46, 1971, 2, p. 195-249.
- Vi. Dumitrescu *Esquisse d'une préhistoire de la Roumanie*, București, 1983.
- M. Gimbutas *Civilizația Marii Zeițe și sosirea Cavalerilor războinici*, București, 1997.
- Iordanes *Getica*, V, p. 34-35, Fundația Gândirea, București, 2001.
- C. M. Mantu Cronologia absolută a culturilor neolitice din România și relația cu lumea egeo-anatoliană, **CI.NS**, XVII, 1998, 1, p. 83-190.
- C. N. Mateescu *La plus ancienne phase de la civilisation Vădastra, Vădastra I à la lumière de nouvelles fouilles de Vădastra*, Bericht

- über den V Internationalen Congres für Vor und Früh-Geschichte, Hamburg, 1961, p. 534.
- Contribution à l'étude de la civilisation Vădastra: Vădastra II*, Atti del VI Congresso Internazionale delle Scienze Prestoriche e Protostoriche II, Roma, 1965, p. 258- 268.
- M. Neagu *Neoliticul mijlociu la Dunărea de jos*, Călărași, 2003.
- M. Nica *Asupra originii și dezvoltării culturii Vădastra de la Fărcașele (jud. Olt)*, **Historica**, I, 1970, p. 31-52.
- Evoluția culturii Vădastra pe baza descoperirilor de la Hotărani-Fărcașele (jud. Olt)*, **Historica**, II, 1971, p. 5-32.
- La culture Dudești en Olténie*, **Dacia NS**, XX, 1978, p. 71-103.
- C. S. Nicolăescu-Plopșor, *Cu privire la începuturile istoriei României*, Omagiu lui P. Constantinescu-Iași, București, 1965, p. 31-37.
- D. Nicolăescu-Plopșor, *Some remarks relating to the problems of settlements on micro-regions on the Romain Plain*, **ARA**, 1970, 7, p. 3-13.
- W. Wolski *Geomorphological and hidrographical considerations on the Romain Plain in the Hallstatt and Latène*, **ARA**, 1971, 8, p. 13-20.
- N. Palincaș *Valorificarea arheologică a probelor de C-14 din fortificația aparținând epocii bronzului de la Popești, județul Giurgiu*, **SCIVA**, 47, 1996, 3, p. 239-295.
- E. Pop, *Diagrama sporo-polinică de la Tăul Zănoğuți (munții Retezat)*, *Progrese în palinologia românească*, București, 1971, p. 219-226.
- V. Lupșa, N. Boșcaiu
- Procopius din Caesarea *Corpus Scriptorum Historiae Bizantinae*, Bonn, (Dundorf), I, 27, 2-3:IV, 7, 17.
- C. Schuster, T. Popa *Cercetări privind epoca bronzului în județul Giurgiu (Investigațiile din anii 1986-1994)*, **Buletin Giurgiu**, I, 1995, I, p. 20-54.

Abstract

During the works at the presently abandoned Danube-Bucharest Canal (1978-1989), V. Boroneanţ identified at Cornetu a fossil forest, covered by a so called 'diluvial moment' with a 6 to 14 m layer of gravel and sand. The same situation was present on the entire basin of Argeş and its tributary Dâmboviţa.

The research was resumed after 2000, with the help of our geologist colleague Răzvan Murgeanu and of Mr. G. Sorescu who opened a sand and gravel quarry at Cornetu. In order to increase the efficiency of the research, a new team was formed, made up by V. Boroneanţ, N. Țicleanu, I. Petrescu, C. Boroneanţ. Contacts were established with the universities of Kiel and Bremen, in order to take samples for granulometry and sedimentology studies as well as for C14 dating.

The results of the research showed that three diluvial episodes took place here: the earliest one during the Neolithic, the middle one during the Bronze Age and the upper one during the migration of the Slavs and the Byzantine occupation. The same conclusions were reached through the C14 dates: the lower layer read 5507 ± 30 BP (4344 BC), the middle one 3529 ± 25 BP (1880 BC) and the upper one 1313 ± 25 BP (686 BC).

The same matter of the diluvia had been previously studied by A.C. Banu - who was talking about a Neolithic transgression - and by D. Nicolăescu-Plopşor and W. Wolski, who extended the problem over the territory of Dobrudja (covered by the Black Sea waters during the Neolithic, with the Early Neolithic habitations possibly covered by sea deposits).

Research is only at the beginning and we believe it will bring light over the prehistory of the country, especially when correlated to the studies on the Turkish Black Sea coast, with the climatic changes prior to the Bronze Age and the population migrations in the IV century.

Caption of the figures

Fig. 1. The Getic Lake Map.

Fig. 2. Trees in the burried forest from Glina Bobesti. The trees were pulled out from the basement of the gisement of graves with sand.

- Fig. 3.** General view of the course of the Arges river in Cornetu area.
- Fig. 4.** General view from the quarry. In the basement stratum the pulled out trees.
- Fig. 5.** Segment from the gisement of graves profile from Cornetu. The trees are at different depths.
- Fig. 6.** Oak tree sectioned for samples (evidences) from the basement stratum, of Neolithic age.
- Fig. 7.** Localization, on the Romanian Plain's Map, of the area with the buried forest from Glina Bobesti and Cornetu.
- Fig. 8.** The stratigraphic profile from Cornetu correlated with the samples analyzed by the C14, on historical epochs.
- Fig. 9.** Sketch with the topographical survey of the quarry in which there is the buried forest from Cornetu.

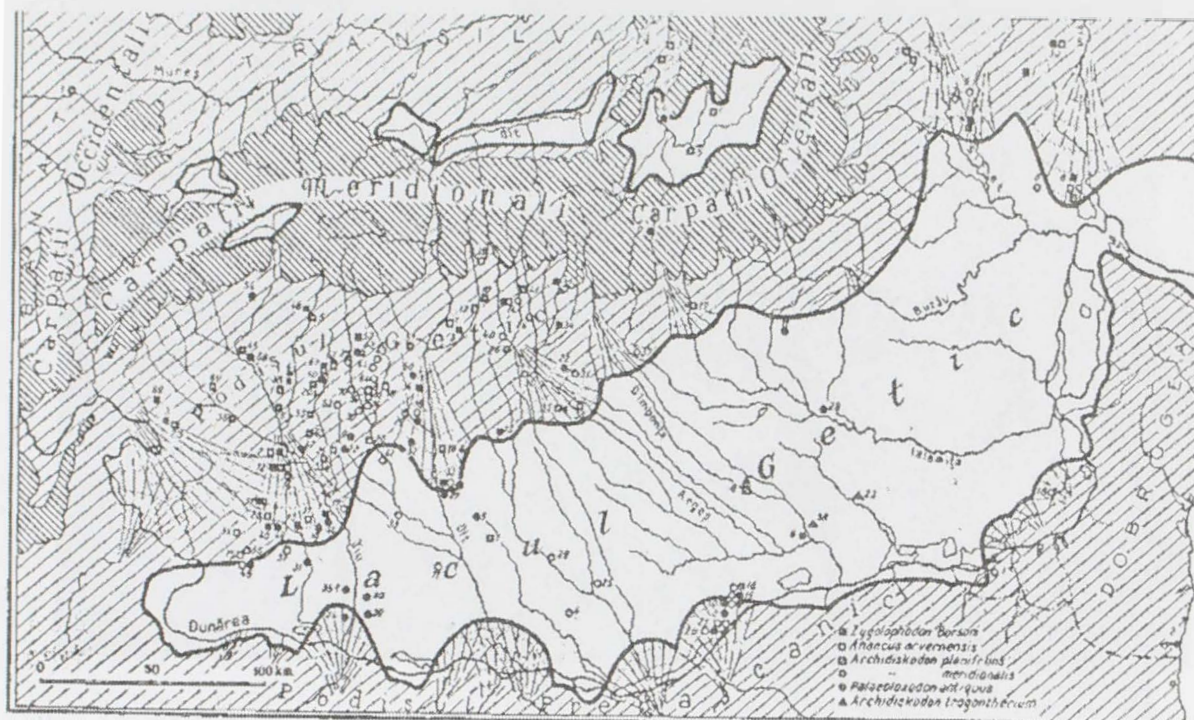

Fig. 1. Harta Lacului Getic.

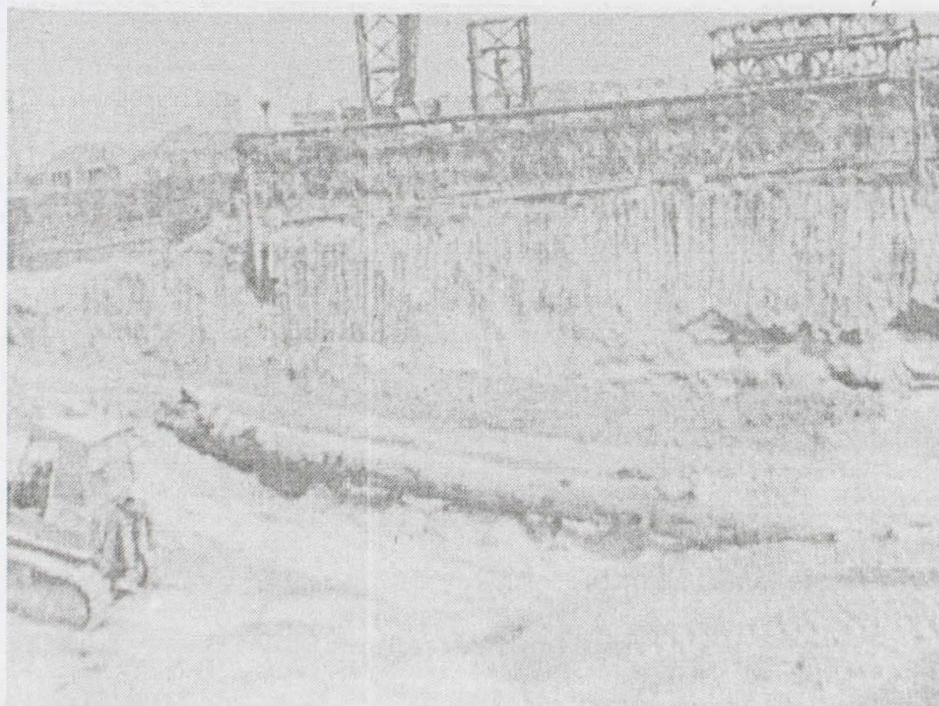

Fig. 2. Copaci in padurea ingropata de la Glina Bobesti. Copacii au fost extrasi de la baza depunerilor de prundis si de nisip.

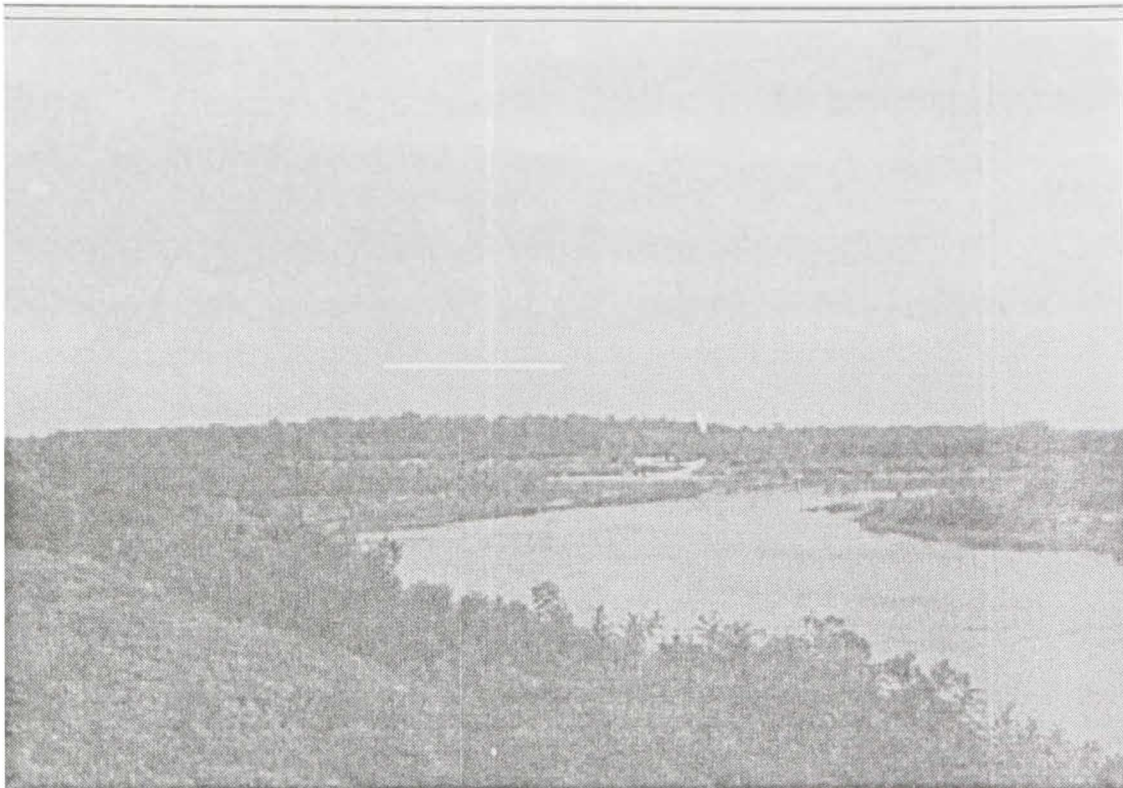

Fig. 3. Vedere generala asupra cursului Argesului
in zona Cornetu.

Fig. 4. Vedere generala din cariera.
In stratul de baza se vad copacii extrasi.

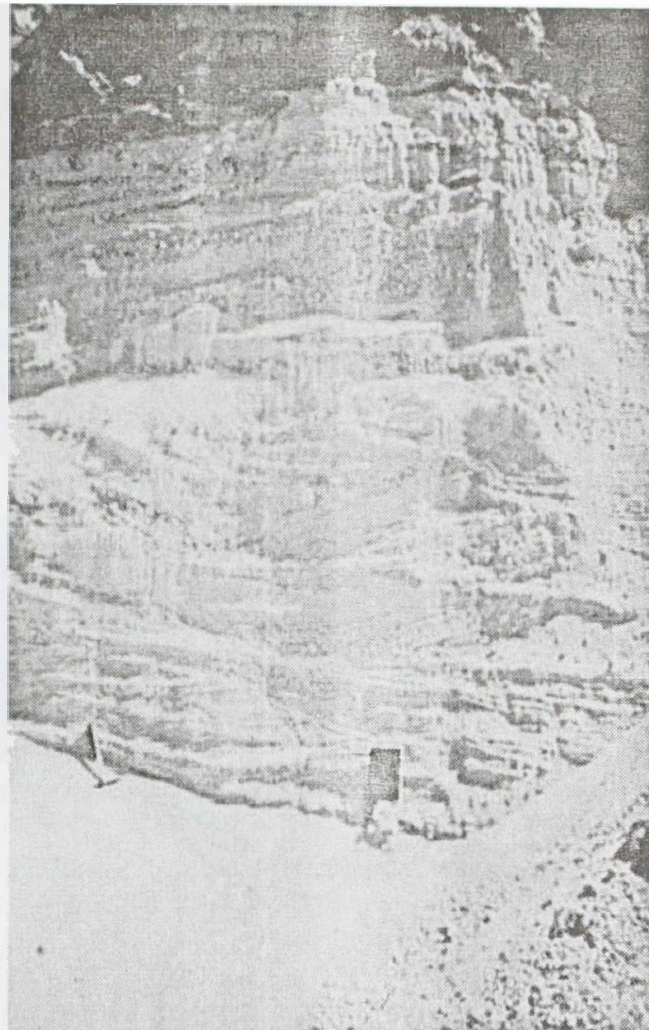

Fig. 5. Segment din profilul depunerilor de prundisuri de la Cornetu.
Copacii se afla la diverse adancimi.

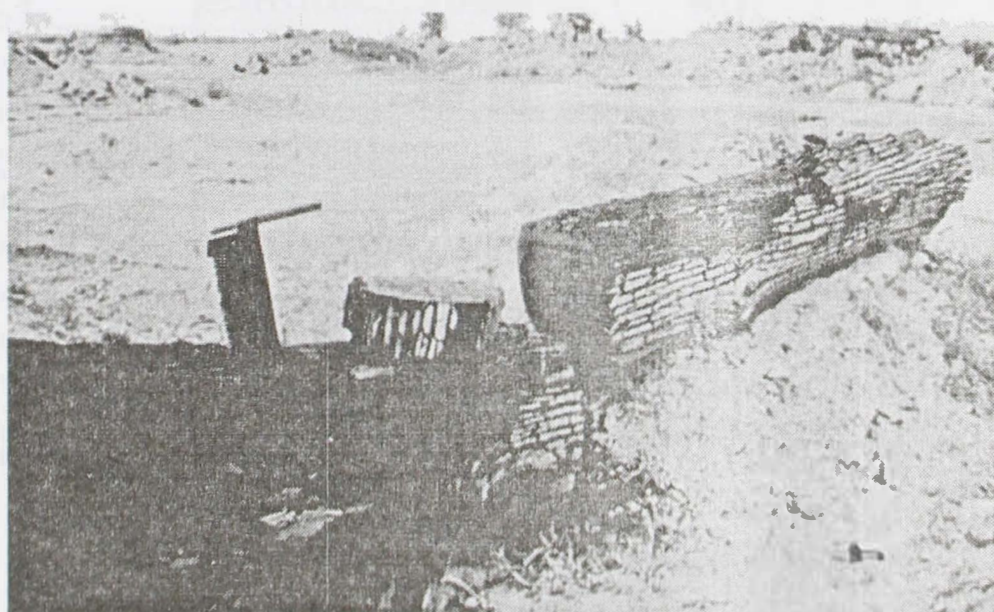

Fig. 6. Stejar sectionat pentru probe din stratul din baza,
de varsta neolitica.

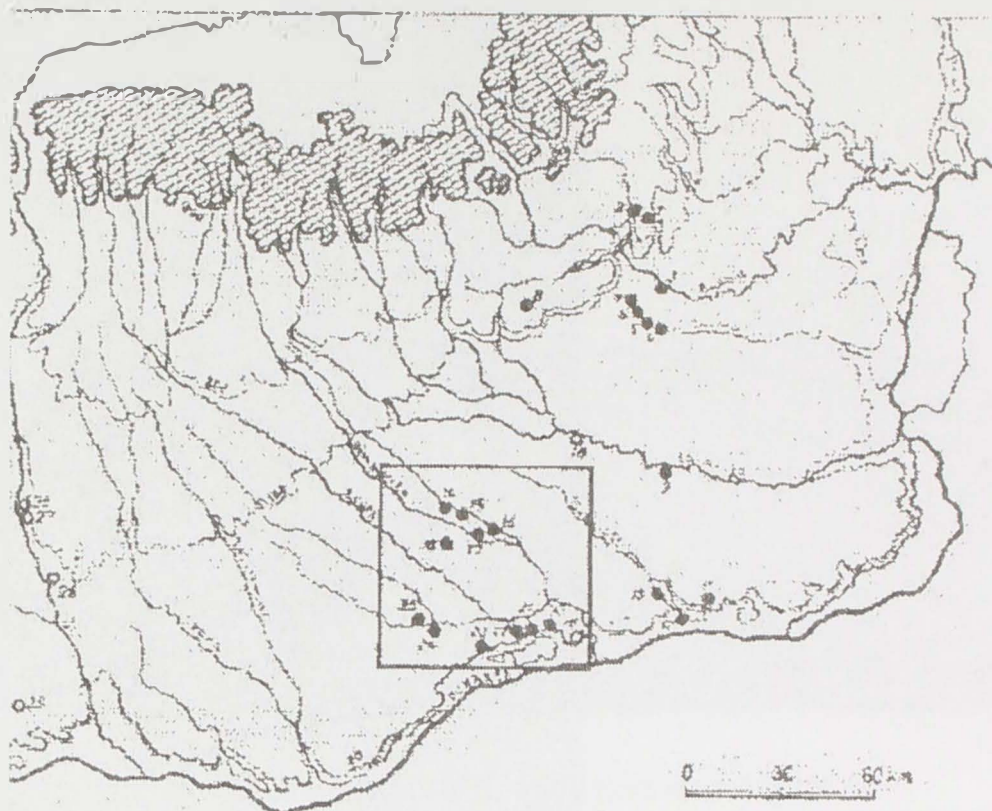

Fig. 7. Localizarea pe harta Campiei Romane a zonei cu padurea ingropata in care se afla Glină-Bobesti și Cornetu.

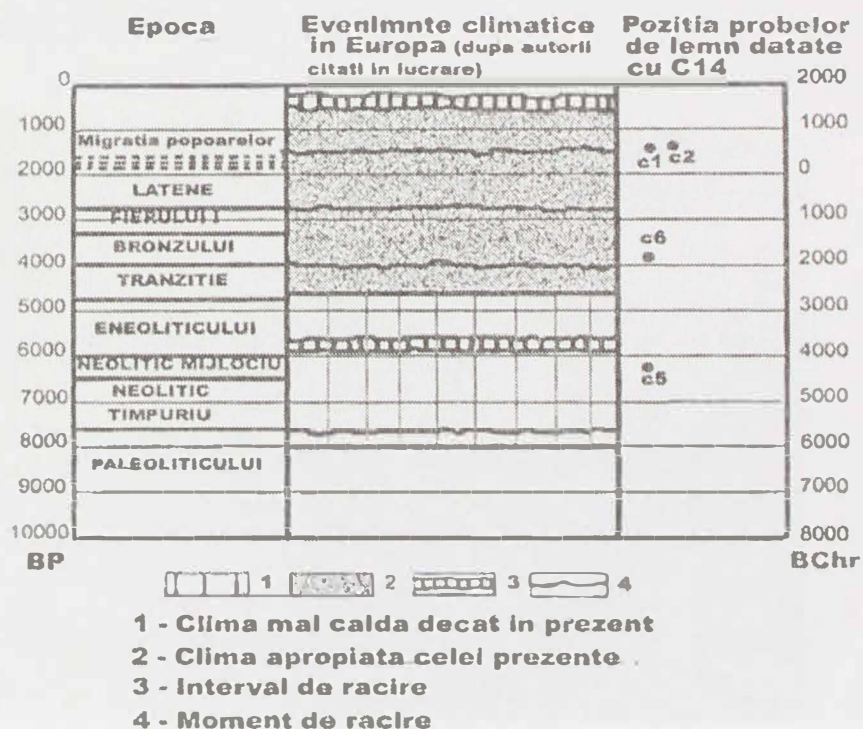

Fig. 8. Profilul stratigrafic de la Cornetu corelat cu probele de C14 analizate, pe epoci istorice.

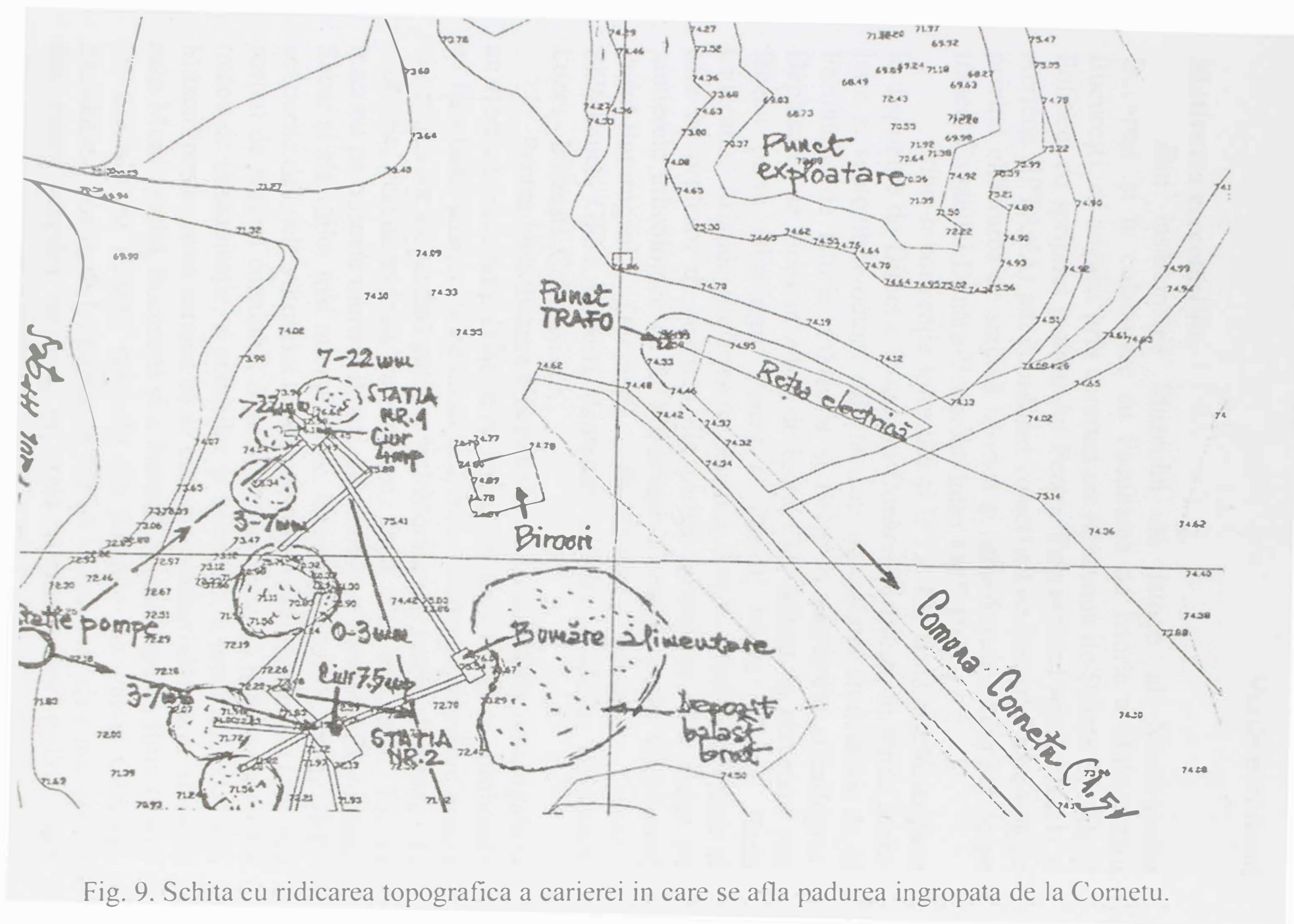

Fig. 9. Schita cu ridicarea topografica a carierei in care se afla padurea ingropata de la Cornetu.

